

клітин на 5-у добу була на рівні 400-450 тис. кл/мл. Тому молоко від цих тварин не рекомендується використовувати для переробки та харчування.

Отже, застосування гомеопатичного препарату «Мінімаст» при серозній формі маститу сприяє скороченню тривалості хвороби та активує відновлення функції молочної залози на 92,8%. Враховуючи виражену протизапальну, регенеруючу та бактерицидну дію препарату його можна використовувати у комплексній терапії при гострих формах маститу як альтернативу антибіотикам.

Список використаних джерел

1. Бабак І. М. Лікування корів при серозному маститі. Вет. мед. України. 2010. №4. С.18-19.
2. Вальчук О. А. Гострий катаральний мастит у високопродуктивних корів (поширення, етіопатогенез та лікування): автореф. дис. на здобуття вченого ступеня канд. вет. наук. НАУ. Київ, 2007. 18 с.
3. Коган Г. Ф., Горинова Л. П. Маститы и санитарное качество молока / Коган Г. Ф., Горинова Л. П. Минск: Ураджай, 1990. 134 с.
4. Фелипова О. М., Комарова Е. И. Эффективность нетрадиционных способов лечения маститов у коров / О. М. Фелипова, Е. И. Комарова. Молочное и мясное животноводство. 2001. №7. С. 26-29.

УДК 636.22/.28.09:[616.36:616.391]

Трач Т. І., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»
Науковий керівник – Смоляк В. В., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ГІПОВІТАМІНОЗ А ПРИ ПАТОЛОГІЇ ПЕЧІНКИ У КОРІВ

Скотарство – провідна галузь тваринництва. Від галузі скотарства одержують 99 % молока і понад 50 % м'яса, крім того від великої рогатої худоби одержують цінну шкірну сировину. Вітаміни відіграють велику роль в рості і розвитку тварин.

Гіповітамінози і авітамінози розвиваються повільно. Від нестачі вітамінів страждають вагітні і лактуючі матки, плідники, молодняк у ранньому віці, а також хворі і перехворілі тварини.

Основною метою наших досліджень було вивчення розповсюдження гіповітамінозу А у корів, хворих гепатозом і розробити шляхи лікування та профілактики даної патології. Вивчали терапевтичну ефективність тривіту і сульфату магнію при гепатозі корів. З цією метою хворим коровам дослідної групи (12 голів) внутрішньом'язово вводили 2,5 мл тривіту на голову протягом 28 днів і 70 г сульфату магнію перорально протягом 5 днів. Тваринам контрольної групи (12 голів) препарати не назначали. Протягом всього експерименту за тваринами вели клінічний нагляд. Під час клінічного дослідження визначали стан видимих слизових оболонок, температуру тіла, пульс і характер тонів серця, дихальні шуми, стан зубів, печінки, нирок, кісткової тканини.

На початку лікування показник сулемової проби в контрольній та дослідній групах був в межах 1,60-1,75 мл. Через 10 днів після початку застосування сульфату магнію і тривіту даний показник в контрольній групі знаходився у

тих же межах, що і на початку, а в дослідній – він збільшився до 1,89 мл і до завершення дослідів він коливався в межах фізіологічної норми. До дев'яностаї доби показник сулемової проби в контрольній групі не значно коливався і складав 1,75-1,8 мл. За даними наших досліджень ми з'ясували, що на початку дослідів кількість вітаміну А в дослідній групі знаходиться нижче від межі фізіологічної норми, а з 30-ї по 90-у добу його показник зростає і становить 31,05 і 69,89 мкг /% відповідно. На протязі експерименту було відмічено, що в дослідній групі покращився загальний стан тварин. Так, починаючи з двадцятої доби досліджень помітили, що тварини стали більш жвавіші, покращився апетит, волоссяний покрив став блискучим. З 30-ї доби почала зникати болісність печінки при її пальпації. Таким чином, аналізуючи всі дані можна сказати, що комплексне застосування тривіту і сульфату магнію нормалізує діяльність печінки і сприяє відновленню вітамінного обміну. Тому, дані препарати при цій патології є ефективними засобами для лікування, а також для виявлення патології печінки доцільно використовувати колоїдно-осадову пробу з сулемою.

УДК 637.05

Урбан Л. В., студентка II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Супрович Т. М., доктор с.-г. наук, професор,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТИЧНА СИТУАЦІЯ ЩОДО ЛЕПТОСПІРОЗУ СОБАК У ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ РАЙОНІ ТА м. ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ

Лептоспіроз належить до антропозоонозних захворювань, яке є небезпечним для людини. На сьогодні епізоотична ситуація з лептоспірозу тварин в багатьох районах є нестабільною, незважаючи на значні зусилля лікарів ветеринарної медицини. Серед домашніх тварин собаки найбільш близько контактують з людиною, при цьому власники цих тварин мало обізнані із реальною загрозою лептоспірозу і не завжди роблять щеплення своїм улюбленицям. За повідомленнями науковців в Україні також існує серйозна проблема із безпритульними тваринами, які залишаються одним із головних резервуарів збудника та сприяють розповсюдженню захворювання завдяки тривалому безсимптомному лептоспіроносійству. Цей факт відіграє значну роль у збереженні патогенних сероварів, формуванні вогнищ інфекції та розповсюдженні захворювання за їх межі. Незважаючи на те, що від лептоспірозу собак існують вакцини різних виробників, позбавитися цього захворювання в популяції собак поки що не вдалося.

Метою досліджень було вивчити епізоотичну ситуацію та етіологічну структуру збудників лептоспірозу собак у Хмельницькому районі та м. Хмельницькому.

Дослідження проведено на базі Хмельницької державної районної лікарні ветеринарної медицини та Хмельницької регіональної лабораторії ветеринарної медицини.

Вивчення і аналіз епізоотичної ситуації по лептоспірозу собак проводилися на основі матеріалів ветеринарної статистичної звітності з 2015 по